

Sygn. akt IV Ka 343/17

## WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lipca 2017 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Połyniak
Protokolant:	Magdalena Telesz

przy udziale przedstawiciela (...) we W. eksperta S. W.

po rozpoznaniu w dniu 5 lipca 2017 r.

sprawy **Ł. W.**

syna R. i W. z domu P.

urodzonego (...) w W.

oskarżonego z art. 56 § 2 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Kłodzku

z dnia 17 marca 2017 r. sygnatura akt VI K 227/16

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe związane z postępowaniem odwoławczym, w tym wymierza 400 zł opłaty za to postępowanie.

Sygnatura akt IV Ka 343/17

## UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 17 marca 2017r. Sąd Rejonowy w Kłodzku, w sprawie o sygn. akt VI K 227/16, uznał Ł. W. za winnego tego, że w dniu 30 kwietnia 2008 roku w N., z naruszeniem przepisów art. 30b ustawy z dnia 26 lipca 1991 roku o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r., poz. 361 z późn. zm.), w złożonym właściwemu organowi podatkowemu – Naczelnikowi Urzędu Skarbowego w N. zeznaniu o wysokości osiągniętego dochodu (poniesionej straty) w roku podatkowym 2007 (PIT- 38) podał nieprawdę i uszczuplił należny od niego podatek dochodowy od osób fizycznych za ten rok w kwocie 130.483 zł, poprzez zaniżenie o kwotę 686.755 zł osiągniętego przez siebie w 2007 roku dochodu z tytułu odpłatnego zbycia papierów wartościowych oraz pochodnych instrumentów finansowych, tj. za winnego popełnienia przestępstwa skarbowego określonego w art. 56 § 2 kks i za czyn ten na podstawie art. 56 § 2 kks wymierzył mu karę 40 (czterdziestu) stawek dziennych grzywny, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 100 (stu) złotych, a na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 113§1 kks oraz art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 21 pkt 1 ustawy

o opłatach w sprawach karnych z dnia 23 czerwca 1973 roku (Dz. U. z 1983 roku, Nr 49, poz. 223 z późn. zm.) zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe, w tym kwotę 120 złotych tytułem opłaty.

Z rozstrzygnięciem tym nie pogodził się oskarżony, który za pośrednictwem swego obrońcy zaskarżył wyrok w całości na swoją korzyść, zarzucając na podstawie art. art. 427 § 1, 2 kpk w związku z art. 438 pkt. 2 i 3 kpk w związku z art. 113 § 1 kks:

1. Obrazę przepisów postępowania, mogącą mieć wpływ na treść orzeczenia, tj. art. 7 KPK oraz art. 5 § 2 KPK w związku z art. 410 KPK polegającą na:

a) dokonaniu przez Sąd dowolnej, a nie swobodnej oceny dowodu z zeznań świadka H. P.z naruszeniem reguł prawidłowego rozumowania, polegającą na wyprowadzeniu wniosków sprzecznych z treścią wypowiedzi świadka, wybiórczą ocenę zeznań świadka i uznaniu, że świadek wystawiła dla oskarżonego tylko jeden dokument w dwóch egzemplarzach, z których jeden został przesyłany do Urzędu Skarbowego, drugi do klienta, żaden nie był korektą drugiego, wykazujący wartości jak te przesłane do Urzędu Skarbowego, podczas gdy świadek H.P.wyraźnie przyznała, że dokument przedstawiony przez oskarżonego, który stanowił podstawę obliczenia przez niego podatku dochodowego wygląda jak sporządzony przez biuro maklerskie, widniejący na nim podpis jest podpisem świadka, podpis był odwzorowywany mechanicznie, ale jak przyznała jest to normalna praktyka stosowana przez biuro maklerskie, co więcej nie potwierdziła, że do oskarżonego został wysłany PIT- 8C przedstawiający wyższą wartość dochodu, gdyż jak sama wskazała nie nadzoruje wysyłki dokumentów, powyższe wskazuje, iż wiarygodne są wyjaśnienia oskarżonego Ł. W. i należy im dać wiarę.

b) pominięcie przy dokonywaniu ustaleń faktycznych istotnych okoliczności wynikających z zeznań świadka H.P., uznaniu, że oskarżonemu przesłano PIT - 8C, który wykazuje wartości jak te przekazane do Urzędu Skarbowego, podczas gdy zeznania te potwierdzające autentyczność dokumentu przedłożonego przez Ł. W., w powiązaniu z samym dokumentem przesłanym przez oskarżonego w postaci informacji PIT - 8C wystawionym przez (...) Banku S.A. wraz z pismem informacyjnym sporządzonym przez (...) S.A. potwierdzają, iż oskarżony Ł. W. złożył zeznanie o wysokości osiągniętego dochodu z tytułu odpłatnego zbycia papierów wartościowych oraz pochodnych instrumentów finansowych zgodne z otrzymanymi od (...) informacjami.

2. Błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, mogący mieć wpływ na podstawę orzeczenia, polegający na błędnym przyjęciu, że oskarżony Ł. W. **umyślnie** podał nieprawdę i uszczuplił należny od niego podatek dochodowy od osób fizycznych za rok 2007 w kwocie 130.438 zł, poprzez zaniżenie o kwotę 686.755 zł osiągniętego dochodu z tytułu odpłatnego zbycia papierów wartościowych oraz pochodnych instrumentów finansowych, czym wypełnił znamiona z art. 56 § 2 KKS, ponieważ otrzymał z Biura (...) PIT -8C wskazujący wysokość dochodu jak PIT - 8C przesłany do Urzędu Skarbowego, a nawet gdyby otrzymał PIT- 8C wskazujący wartość dochodu podaną przez oskarżonego to powinien powziąć wątpliwość i zakwestionować prawidłowość danych w przesłanym dokumencie. Podczas gdy prawidłowa ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego oraz całokształtu okoliczności sprawy tj. wyjaśnień oskarżonego, zeznań świadka H.P., dokumentu w postaci informacji PIT - 8C wystawionym przez (...) Banku S.A. wraz z pismem informacyjnym sporządzonym przez (...) S.A., jednoznacznie prowadzi do przekonania, iż oskarżony Ł. W. **nie działał umyślnie**, nie można zarzucić mu celowego, świadomego, podjętego z zamiarem bezpośrednim zachowania stypizowanego w art. 56 § 2 KKS, ponieważ w postępowaniu bezspornie został stwierdzony fakt istnienia dokumentu przedstawionego przez oskarżonego, potwierdzona została jego autentyczność, oskarżony nie miał obowiązku analizowania przesłanych mu dokumentów, a co więcej nie miał ku temu kwalifikacji, co w konsekwencji powinno doprowadzić do uniewinnienia oskarżonego.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 427 § 1,2 kpk w związku z art. 437 §1,2 kpk w związku z art. 113 § 1 kks, wniósł o:

1. Zmianę zaskarżonego wyroku i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez uniewinnienie oskarżonego Ł. W..

alternatywnie

2. Uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

### **Sąd odwoławczy zważył co następuje:**

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ wbrew twierdzeniom apelującej sąd meriti prawidłowo przeprowadził postępowanie dowodowe, a dowody ocenił wnikliwie i wszechstronnie, respektując zasady logiki, wiedzy oraz doświadczenia i na tej podstawie wyprowadził jedynie słuszny wniosek, że oskarżony dopuścił się przestępstwa karnoskarbowego z art. 56§2 kks. Argumenty, które przedstawił sąd I instancji, na poparcie swego stanowiska są logiczne i przekonujące, o czym świadczy m.in. to, w jaki sposób skarżąca polemizuje z tym jedynie trafnym stanowiskiem.

W niniejszej sprawie istnieją bowiem dwie przeciwstawne grupy dowodów, tj. wyjaśnienia oskarżonego i jego wersja PIT -8C oraz zeznania H.P., dokument PIT -8C wysłany do Urzędu Skarbowego w W. oraz jego zapis w systemach (...) Banku. To te grupy dowodów należało ocenić, stosując zasady logiki, wiedzy oraz doświadczenia, by można było stwierdzić które z nich wskazują na rzeczywisty przebieg wydarzeń i na ich podstawie ocenić także stan świadomości Ł. W. co do wielkości dochodu, który osiągnął dzięki inwestycjom w papiery wartościowe i instrumenty pochodne.

Sąd a quo dał wiarę temu, że oskarżony otrzymał właściwą wersję PIT-8C, zaś ta, którą się posłużył (z zaniżonym dochodem) została sfalszowana i oskarżony miał tego świadomość. Sąd ad quem ten tok rozumowania sądu orzekającego podziela i argumentację przedstawioną na poparcie, uznaje za własną. Powielanie jej jest zbędne.

Odnosząc się zatem do zarzutów apelacji, stwierdzić należy, że apelująca zarzuca sądowi orzekającemu, iż błędnie i wybiórczo ocenił zeznania H.P., co nie polega na prawdzie. To właśnie kompleksowa ocena całej wypowiedzi świadka uprawniała do wyprowadzenia wniosku, że nie polega na prawdzie linia obrony oskarżonego, który starała się wykazać, że otrzymał z (...) Banku S.A formularz PIT – 8C z tytułu uzyskanego przychodu z odpłatnego zbycia papierów wartościowych oraz pochodnych instrumentów finansowych i realizacji praw z nich wynikających za rok podatkowy 2007, gdzie wykazano kwotę 128.943,87 zł jako dochód, który w tym roku osiągnął (k.120) i taką też zawarł w swoim rozliczeniu podatkowym za ten rok.

Obrońca, odwołując się do depozycji tego świadka, pomija jednakże te elementy, które świadczą o tym, że ani (...) Banku S.A., ani firma (...), fizycznie zajmując się rozsyłaniem formularzy PIT -8C do klientów tego (...), nie mieli żadnego racjonalnego powodu, by narażać oskarżonego na odpowiedzialności karnoskarbową (siebie przy okazji także). To przecież dzięki niemu uzyskiwali niezłe profity wynikające z opłat pobieranych z tytułu prowadzonej obsługi, a wprowadzenie w błąd klienta nie miało żadnego racjonalnego uzasadnienia. Tym bardziej, że drugi egzemplarz przesyłali do właściwego dla danego klienta urzędu skarbowego. Nadto, co akcentowała świadek, (...) otrzymał od firmy wysyłającej nie tylko potwierdzenie wysłania samego formularza PIT -8C i jej elektroniczną wersję, ale także dokument PDF, którego treść jest zgodna, z tym, co zostało przesłane i dotarło do Urzędu Skarbowego w W.. To, że H. P.osobiście nie podpisywała wypełnionego formularza, w żaden sposób nie uwiarygadnia wyjaśnień oskarżonego, że otrzymał ten egzemplarz, w którym ponad 6-krotnie zaniżono wartość osiągnięto przychodu i dochodu za 2007r. Tym bardziej, że z przechowywanych przez (...) Banku dokumentów oraz zapisów systemów komputerowych, co jednoznacznie H. P.stwierdziła (k.49), a czego nie dostrzega apelująca, jednoznacznie wynika, że nie istnieje żadna inna wersja tego dokumentu, ani informacja o dokonanych zmianach czy korektach. Świadek wprost bowiem zeznała, że „nie jest możliwe by program pokazał dwa różne wyniki jednego rachunku papierów wartościowych”, a „korekty znajdują odzwierciedlenie w osobnym zbiorze – rejestrze podatkowym, to jest historia” (k.49 i 335v-336). Nie jest przy tym prawdą to, co twierdzi obrońca, że H.P.potwierdziła autentyczność PIT – 8C, którym posłużył się oskarżony. Świadek zeznała jedynie, że na dokumencie tym jest jej podpis, taki jak na pozostałych, czyli „odwzorowany mechanicznie” (k. 49) i nie potrafiła wytłumaczyć „dlaczego taki dokument miałby trafić do klienta” (k. 335v). Nie są to

stwierdzenia równoznaczne z potwierdzeniem autentyczności tego dokumentu, zwłaszcza gdy uwzględni się pozostałą wypowiedź świadka.

Znamienne przy tym jest to, że Ł. W. zarówno w 2006r., jak i 2007r. otrzymywał wszelką korespondencję z (...) Banku S.A. w formie papierowej, dokumenty te, a także PIT -8C za 2007r., do oskarżonego bezsprzecznie docierały. Wniosek taki można wyprowadzić zarówno z wyjaśnień oskarżonego, gdzie taki właśnie sposób kontaktowania się z domem inwestycyjnym podawał, jak i zeznań H.P..

Próba wykazania, że skoro nie ma dowodu doręczenia przesyłki oskarżonemu z wyższym dochodem, a dokumenty te fizycznie wysłała firma zewnętrzna, to zeznania H.P. nie potwierdzają, że do oskarżonego został wysłany PIT -8C przedstawiający wyższą wartość dochodu (k. 492 i 498), jest nieskuteczna, bo nie oparta na żadnych racjonalnych podstawach. Skoro PIT – 8C z prawidłowo wykazanim dochodem dotarł do Urzędu Skarbowego w W., a oskarżony słowem nie wspomniał o innym niż zwykle sposobie otrzymania korespondencji, to próba wykazania, że świadczy to o zaniechaniu doręczenia właściwego PIT -8C nie może odnieść żadnego skutku. Idąc tokiem rozumowania oskarżonego, nadawca winien był nagrywać moment wręczenia korespondencji adresatowi, w tym i jej otwarcia, bo potwierdzenie odbioru nie zawiera kopii (zdjęcia) tego, co znajduje się w kopercie.

Także twierdzenie, że dokument, którym posłużył się Ł. W. jest tym, który otrzymał z (...) Banku, a tym samym, że to jego wyjaśnienia, iż nie wiedział o zaniżeniu danych wykazanych jako przychód i dochód w PIT -8C, jest nieuprawnione i nie znajduje logicznego uzasadnienia w zgromadzonym materiale dowodowym. Nie sposób przy tym przyjąć za wiarygodne, by, czy to któryś z pracowników (...) Banku czy firmy (...), postanowił sfalszować jeden formularz PIT-8C i to właśnie ten, który otrzymał oskarżony. Biorąc pod uwagę choćby ewentualne konsekwencje z tym związane dla dalszego funkcjonowania tych podmiotów, w sytuacji, kiedy nie przyniosłoby im one żadnych doraźnych korzyści (korzyść osiągnął jedynie oskarżony), tę ewentualność należy uznać za wręcz irracjonalną.

Oskarżony inwestował znaczne kwoty, jak też uzyskiwał z tego tytułu znaczne dochody, o czym przekonuje choćby wysokość przychodu i dochodu z 2006r. (k. 103 – dochód to 275.710,38 zł), co znamienne w tym też roku wystawiono korektę PIT – 8C (k. 104), a sposób doręczenia tych dokumentów był taki sam, jak za rok 2007.

Teza, że oskarżony nie miał żadnych podstaw by negować wartości wykazanego dochodu za rok 2007, nie ma oparcia właśnie w zasadach logiki i doświadczenia. Nie zmienia tej kwestii to, że oskarżony nie składał osobiście zleceń, lecz dokonywał ich w jego imieniu pracownik (...) S.A w ramach usługi zarządzania portfelem instrumentów finansowych. Z informacji uzyskanych przez sąd I instancji wynika i to, że oskarżony był informowany m.in. o wynikach portfela, przekazywane mu były zestawienia transakcji na rachunku portfela (k.423). Tym samym miał pełną świadomość tego, czy jego środki są dobrze inwestowane oraz o osiąganych z tego tytułu dochodach. W tym zakresie uzasadnienie apelacji (k. 496), że „dane przedstawiane w raportach w żaden sposób nie umożliwiały wyciągnięcia wniosku co do uzyskiwanego dochodu” nie tylko nie przekonuje, ale i jest sprzeczne z rzeczywistością zawartością owych raportów.

Kiedy uwzględni się tę okoliczność, jak i to, że jedynie oskarżony z posłużenia się zaniżonymi kwotami przychodu i dochodu za rok 2007 osiągał korzyść (niższa kwota zobowiązania podatkowego, czego dowodzi choćby decyzja Dyrektora (...) w L. z dnia 25.11.2013r., nr (...) – k. 27), to próba wykazania, że nieświadomie podał nieprawdę i uszczuplił należny od niego podatek, a tym samym nie może ponosić odpowiedzialności karnoskarbowej jako sprawca występkę z art. 56§2 k.k., nie może być skuteczna. W jakich okolicznościach oskarżony wszedł w posiadanie PIT -8C, w którym jako dochód widnieje kwota 128.943,87 zł jest „tajemnicą” Ł. W., niemniej okoliczność ta nie świadczy o tym, że to z (...) Banku taki dokument otrzymał.

Z tego też względu orzeczono, jak na wstępie.

Z uwagi na wynik postępowania odwoławczego oraz brzmienie art. 636§1 k.p.k. orzeczono o kosztach sądowych związanych z tym postępowaniem, w tym podstawie art. 8 Ustawy o kosztach sądowych i art. 3 ust. 1 tej ustawy wymierzono mu opłatę za to postępowanie.